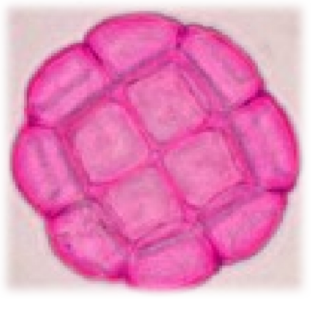
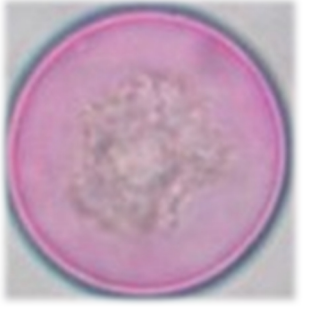
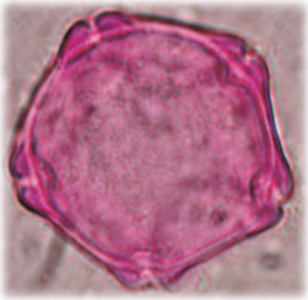
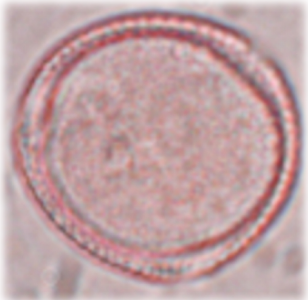

PLANTA	DESCRIPCIÓN	POLE
	ABELEIRA As abeleiras (<i>Corylus</i>) son arbustos ou árbores de ata 6 metros. Caducifolias. Frecuentes en alisedas e sotobosques húmidos, mesmo en zonas frías. Cultívase polos seus froitos. As flores masculinas dispóñense en amentos de ata 9 cm. Florece no inverno. Anemófilo. Citado como alérxeno e produtor de alerxia temperá. Reactividade cruzada con outras especies da súa familia. Pole con tres poros.	
	ACACIA As acacias ou mimosas (<i>Acacia dealbata</i>) son árbores perennes, con follas moi divididas e flores pequenas con numerosos estames de cor amarela intensa. Utilízanse como ornamentais, pero en Galicia estendéronse moito e compórtanse como invasoras. Florecen no inverno. Polinización mixta. En aire a súa presenza é moi escasa e a súa capacidade alérxica baixa. Pole en poliadas, agrupacións estables de grans de pole que se dispersan unidos.	
	ALCIPRESTE Os alciprestes (<i>Cupressus</i>) son árbores perennes de carácter mediterráneo. Distintas especies deste xénero utilízanse en Galicia como ornamentais en parques e xardíns ou en cemiterios. A maioría florecen no inverno e a súa polinización é anemófila. Citado como alérxico por distintos autores, considérase a principal causa de polinose invernal na área mediterránea. Pole sen aberturas ou aberturas pouco definidas.	

	AMIEIRO Os amieiros (<i>Alnus</i>) son árbores caducifolias con flores pequenas, as masculinas en amentos cilíndricos e péndulos de ata 9 cm que abren antes de que se formen as follas. As flores femininas forman pequenas piñas que terminan lignificándose. Son abundantes nas marxes dos ríos e arroyos (excepto nas zonas altas) formando parte do bosque de galería. Florece no inverno. Anemófilo. A súa capacidade alerxénica foi posta de manifesto no Norte de Europa. Presenta reactividade cruzada coa abeleira, o bidueiro e o carballo. Considérase causante de polinose temperás. Pole con catro ou cinco poros.	
	CEDRO Os cedros (<i>Cedrus</i>) son árbores perennes con follas aciculares que se utilizan con frecuencia na flora ornamental de parques e xardíns. Florecen no inverno. Anemófilo, con baixa carga alerxénica e baixa polinose. Pole vesiculado.	
	FREIXO O freixo (<i>Fraxinus angustifolia</i>) é unha árbore caducifolia de crecemento lento, resistente ás temperaturas. En Europa forma parte da vexetación natural e ornamental. As flores fórmanse antes que as follas. Os seus grans de pole poden ter 3 ou 4 poros (ou cólporos). <i>F. angustifolia</i> é abundante no centro e sur de Galicia e florece no inverno. Presenta alerxenicidade moderada e reactividade cruzada coa oliveira e co ligustro. Pole con tres aberturas alongadas.	

Referencias:

- Aira MJ, Jato V, Iglesias I (edit) (2005). Calidad del aire. Polen y esporas en la comunidad gallega. Xunta de Galicia, 237 pp.
- Trigo MM, Jato V, Fernández D, Galán C (edit) (2008). Atlas aeropalínológico de España. Universidad de León, 177 pp.